

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE
Högtid

Första läsningen

Jes 49:1-6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet –
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.
Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utransakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 689

Andra läsningen

Apg 13:22-26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57-66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdede sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

TISDAG DEN 25 JUNI

Läsning

1 Mos 13:2, 5–18

Abram var mycket rik på boskap och på silver och guld. Men Lot, som drog med Abram, hade också får och fäkreatur och tält. Och landet räckte inte till för dem, så att de kunde bo tillsammans; ty deras ägodelar var för stora för att de skulle kunna bo tillsammans. Och tvister uppstod mellan Abrams och Lots boskapsherdar. Dessutom bodde på den tiden kananéerna och perisséerna där i landet.

Då sade Abram till Lot: »Inte skall det vara någon tvist mellan mig och dig och mellan mina herdar och dina herdar. Vi är ju släkt. Ligger inte hela landet öppet för dig? Skilj dig från mig. Vill du åt vänster, så går jag åt höger, och vill du åt höger, så går jag åt vänster.«

Då lyfte Lot upp sina ögon och såg att hela Jordanslätten var vattenrik överallt. Innan Herren fördärvade Sodom och Gomorra, var den nämligen som Herrens lustgård, som Egyptens land, ända fram mot Soar. Så valde då Lot ut åt sig hela Jordanslätten. Och Lot bröt upp och drog österut, och de skildes så från varandra. Abram förblev boende i Kanaans land, och Lot bodde i städerna på Slätten och drog med sina tält ända in mot Sodom. Men folket i Sodom var mycket ont och syndigt inför Herren.

Och Herren sade till Abram, sedan Lot hade skilt sig från honom: »Lyft upp dina ögon och se, från den plats där du står, mot norr och söder och öster och väster. Ty hela det land som du nu ser skall jag ge åt dig och din säd för evig tid. Och jag skall låta din säd bli som stoftet på jorden. Kan någon räkna stoftet på jorden, så skall också din säd kunna räknas. Stå upp och dra igenom landet efter dess längd och dess bredd, ty åt dig skall jag ge det.« Och Abram drog iväg med sina tält och kom och bosatte sig vid Mamres terebintlund invid Hebron. Och han byggde där ett altare åt Herren.

Responsoriepsalm

Ps 15:2–4b, 5 (R. jfr 1)

R. Vem får vara i din boning?

Herre, vem får bo i din hydda,
vem får vara på ditt heliga berg?
Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta
och talar sanning av hjärtat,
den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar

och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6,12-14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

ONSDAG DEN 26 JUNI

Läsning

1 Mos 15:1-12,17-18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Han sade: »Frukta inte, Abram, jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor.« Men Abram sade: »Herre, Herre, vad vill du då ge mig? Jag går ju barnlös bort, och arvinge till mitt hus blir en man från Damaskus, Elieser.« Och Abram sade ytterligare: »Mig har du inte gett någon livsfrukt. En av mitt husfolk skall bli min arvinge.«

Men se, Herrens ord kom till honom. Han sade: »Nej, denne skall inte bli din arvinge, utan en som utgår från ditt eget liv skall bli din arvinge.« Och han förde honom ut och sade: »Se upp mot himmelen, och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.« Och han sade till honom: »Så skall din säd bli.«

Och han trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet. Och han sade till honom: »Jag är Herren, som har fört dig ut från det kaldeiska Ur för att ge dig detta land till besittning.« Han svarade: »Herre, Herre, varav skall jag veta att jag skall besitta det?«

Då sade han till honom: »Ta åt mig en treårig kviga, en treårig get och en treårig vädur, därtill en turturduva och en ung duva.« Och han tog åt honom alla dessa djur och styckade dem mitt itu och lade styckena mitt emot varandra. Dock styckade han inte fåglarna. Och rovfåglar slog ned på de döda kropparna, men Abram drev bort dem. När nu solen var nära att gå ned och en tung sömn hade fallit på Abram, se, då kom en förskräckelse över honom och stort mörker.

Då nu solen hade gått ned och det hade blivit alldeles mörkt, syntes en rykande ugn med flammande låga, som for fram mellan styckena. På den dagen slöt

Herren ett förbund med Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, till floden Frat.«

Responsoriepsalm

Ps 105:1-4, 6-9 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 7:15-20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

TORSDAG DEN 27 JUNI

Läsning

1 Mos 16:1-12, 15-16

Sarai, Abrams hustru, hade inte fött barn åt honom. Men hon hade en egyptisk tjänstekvinna, som hette Hagar. Och Sarai sade till Abram: »Se, Herren har gjort mig ofruktsam, så att jag inte föder barn. Gå in till min tjänstekvinna, kanhända skall jag få avkomma genom henne.« Abram lyssnade till Sarais ord. Och Sarai, Abrams hustru, tog sin egyptiska tjänstekvinna Hagar och gav henne till hustru åt sin man Abram, sedan denne hade bott tio år i Kanaans land. Och han gick in till Hagar, och hon blev havande. När hon nu såg att hon var havande, ringaktade hon sin fru.

Då sade Sarai till Abram: »Må den orätt som sker mig komma över dig. Jag själv lade min tjänstekvinna i din famn, men då hon nu ser att hon är havande, ringaktar hon mig. Herren må döma mellan mig och dig.« Abram sade till Sarai: »Din tjänstekvinna är ju i din hand, gör med henne vad du finner för gott.« När då Sarai tog henne i upptuktelse, flydde hon bort från henne.

Men Herrens ängel kom emot henne vid en vattenkälla i öknen, den källa som ligger vid vägen till Sur. Och han sade: »Hagar, Sarais tjänstekvinna, varifrån kommer du, och vart går du?« Hon svarade: »Jag är på flykt från min fru Sarai.«

Då sade Herrens ängel till henne: »Vänd tillbaka till din fru, och ödmjuka dig under henne.« Och Herrens ängel sade till henne: »Jag skall göra din säd mycket talrik, så att man inte skall kunna räkna den på grund av dess mängd.« Ytterligare sade Herrens ängel till henne: »Se, du är havande och skall föda en son. Honom skall du ge namnet Ismael, därför att Herren har hört ditt lidande. Och han skall bli lik en vildåsna. Hans hand skall vara emot var man, och var mans hand emot honom; och han skall ligga i strid med alla sina bröder.«

Och Hagar födde åt Abram en son. Abram gav den son som Hagar hade fött åt honom namnet Ismael. Och Abram var åttiosex år gammal, när Hagar födde Ismael åt Abram.

eller (kortare läsning)

Läsning

1 Mos 16:6b-12, 15-16

Sarai, Abrams hustru, hade tagit sin tjänstekvinna i upptuktelse och hon flydde bort från henne. Men Herrens ängel kom emot henne vid en vattenkälla i öknen, den källa som ligger vid vägen till Sur. Och han sade: »Hagar, Sarais tjänstekvinna, varifrån kommer du, och vart går du?« Hon svarade: »Jag är på flykt från min fru Sarai.«

Då sade Herrens ängel till henne: »Vänd tillbaka till din fru, och ödmjuka dig under henne.« Och Herrens ängel sade till henne: »Jag skall göra din säd mycket talrik, så att man inte skall kunna räkna den på grund av dess mängd.« Ytterligare sade Herrens ängel till henne: »Se, du är havande och skall föda en son. Honom skall du ge namnet Ismael, därför att Herren har hört ditt lidande. Och han skall bli lik en vildåsna. Hans hand skall vara emot var man, och var mans hand emot honom; och han skall ligga i strid med alla sina bröder.«

Och Hagar födde åt Abram en son. Abram gav den son som Hagar hade fött åt honom namnet Ismael. Och Abram var åttiosex år gammal, när Hagar födde Ismael åt Abram.

Responsoriepsalm

Ps 106:1-5 (R. 1a)

R. Tacka Herren, ty han är god
eller: Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,
 evigt varar hans nåd.
Vem kan berätta om Herrens väldiga gärningar
och förkunna allt hans lov? R.

Saliga de som gör det rätta,
 de som alltid handlar rättfärdigt.
Tänk på mig, Herre,
 du som besöker ditt folk med din nåd. R.

Kom till mig och hjälp mig,
 så att jag med lust får se dina utvaldas lycka,
glädja mig med ditt folks glädje
 och jubla med dem som är din egendom. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 7:21-29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

FREDAG DEN 28 JUNI

JESU HJÄRTAS DAG Högtid

Första läsningen

Hes 34:11-16

Så säger Herren Gud: Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem. Som herden vårdat sig om sin hjord när han har sina får omkring sig, de skingrade, så skall jag vårda mina får och rädda dem från de platser dit de skingrades den dag då moln och töcken rådde. Jag skall hämta dem hos de främmande folken, samla in dem från främmande länder och föra dem till deras eget land. På Israels berg, i dess dalar och bebodda trakter skall jag valla dem. På ett gott bete skall jag driva dem i vall. Deras ängar skall vara på Israels höga berg. Där skall de få komma till ro på härliga ängar. Saftigt bete skall de finna på Israels berg. Jag skall själv valla mina får och låta dem komma till ro, säger Herren Gud. Jag skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna, jag skall förbinda de skadade, hjälpa de sjuka och se till de starka och välmående. Jag skall valla dem på det rätta sättet.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
 ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
 han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
 och leder mig på rätta vägar,
 sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
 fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
 din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
 i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
 och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
 varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
 så länge jag lever. R.

eller om respensoriepsalmen sjungs: se Cecilia 621

Andra läsningen

Rom 5:5b-11

Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande. Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden. Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv. Ja inte bara det, vi har vår stolthet i Gud tack vare vår herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har vunnit försoningen.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig
som har ett mildt och ödmjukt hjärta

eller:

Halleluja

Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium

Luk 15:3-7

Vid den tiden gav Jesus fariseerna och de skriftlärderna denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.«

LÖRDAG DEN 29 JUNI

PETRUS OCH PAULUS, APOSTLAR

Högtid

Första läsningen

Apg 12:1-11

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta, fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade

brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket. Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.« Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2–9 (R. jfr 8)

R. Herrens ängel befriar dem som fruktar honom.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 631

Andra läsningen

2 Tim 4:6–8, 17–18

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap, ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?« De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?« Simon Petrus svarade:«Du är Messias, den levande Gudens son.» Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.»

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 30 JUNI

Första läsningen

1 Kung 19:16b, 19–21

Herren sade till Elia: »Elisha, Shafats son, från Avel Mechola skall du smörja till profet efter dig.« När Elia gick sedan därifrån, fann han Elisha, Shafats son, som var ute och plöjde. Tolv par oxar hade han framför sig, det tolfte körde han själv. Elia gick fram och kastade sin mantel över honom. Då lämnade Elisha oxarna och sprang efter Elia och bad honom: »Låt mig först gå och kyssa min far och mor till avsked, sedan skall jag följa dig.« Elia svarade: »Gå tillbaka. Du förstår väl vad jag har gjort med dig?« Elisha gick tillbaka, tog de båda oxarna och slaktade dem. Med oket som bränsle tillagade han köttet och gav det åt folket att äta. Sedan bröt han upp och följde Elia som hans tjänare.

Responsoriepsalm

Ps 16:1–2a, 5, 7–11 (R. 1)

R. Skydda mig, Gud, jag flyr till dig.

[Skydda mig, Gud, jag flyr till dig.]

Jag säger till Herren: Min härskare,
mitt högsta goda är du.

Herren är min andel, min bågare.

Du bestämmer mitt öde. R.

Jag vill prisa Herren, han ger mig råd,
mitt inre förmanar mig om natten.

Jag har alltid Herren inför mig,
när han står vid min sida vacklar jag inte. R.

Därför gläds mitt hjärta och jublar,
min kropp är i trygghet,
ty du lämnar mig inte åt dödsriket,
du låter inte din trogne se graven. R.

Du visar mig vägen till liv,
hos dig finns glädjens fullhet,
ständig ljuvlighet i din högra hand. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 615

Andra läsningen

Gal 5:1, 13–18

Till frihet har Kristus befriat oss. Stå därför fasta, och låt ingen lägga på er slavoket igen. Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Men om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra.

Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill. Men om anden får styra er står ni inte längre under lagen.

Halleluja

1 Sam 3:9; Joh 6:68c

V. Tala, Herre, din tjänare hör;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Luk 9:51–62

När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom,

eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«